

11 Ιανουαρίου, 1994

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΖΗΣΙΜΟΣ ΧΑΤΖΗΤΤΟΦΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 693/91)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος— Αντικείμενο — Ενδιάμεσες πράξεις — Παραδεκτός προσβάλλονται μόνον διά της προβολής της τελικής πράξης — Ακυρότητα της ενδιάμεσης, επιφέρει την ανύρωση της τελικής πράξης.

5

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Μονάδες — Άρθρο 35 (B) (6)(7)(8) των Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 - 1991 — Μόνο μετά από ένσταση, η Ε.Ε.Υ. επεμβαίνει στην αποτίμησή τους από τη Συμβουλευτική Επιτροπή — Δύνεται να επέμβει τότε και προς μείωσή τους.

10

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή τους έργο της Ε.Ε.Υ. — Πεδίο επέμβασεως του ακυρωτικού δικαστηρίου — Ειδικά το ζήτημα του αριθμού των μονάδων για πρόσθετο προσόν.

15

Με την προσφυγή ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, αλλά με χωριστό αίτημα, και την παραχώρηση δύο και μιας μονάδων, από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας αντίστοιχα, για το πρόσθετο προσόν του.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Τα αιτήματα θεραπείας 1 και 2 αφορούσαν ενδιάμεσες πράξεις οι οποίες μετά την έκδοση από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας

25

- 5 των τελικών πράξεων προαγωγής έχασαν την αυτοτέλεια και εκτελε-
 στότητά τους και συγχωνεύθηκαν στην τελική πράξη, η οποία είναι
 και η μόνη εκτελεστή. Με την προσβολή όμως από τον αιτητή μέσω
 του αιτήματος θεραπείας αρ. 3, της τελικής πράξης, προβάλλονται
 παραδεκτά και όλοι οι λόγοι που ανάγονται στις μερικότερες, συγ-
 χωνευθείσες πράξεις, των οποίων τυχόν ελαττωματικότητα, παρανο-
 μία ή ακυρότητα, επιφέρει και ακυρότητα της τελικής πράξης.
- 10 2. Από τα εδάφια (6), (7) και (8) του Άρθρου 35B των Περί Δημόσιας
 Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1991 προκύπτει ότι η Επι-
 τροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας δεν έχει αυτοδίκαιη εξουσία για
 αποτίμηση των μονάδων των εκπαιδευτικών και πως τέτοια εξουσία
 15 παρέχεται κατ' αρχήν μόνο στη Συμβουλευτική Επιτροπή. Η εξου-
 σία της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για αναθεώρηση της
 απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής προκύπτει αφότου ο επη-
 ρεαζόμενος εκπαιδευτικός υποβάλει γραπτή ένσταση προς την Επι-
 τροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για τη σειρά του στον κατάλογο.
- 20 Στην κρινόμενη υπόθεση ο αιτητής υπέβαλε ένσταση. Η Ε.Ε.Υ. όχι
 μόνο δεν αποδέχτηκε την ένστασή του, αλλά αποφάσισε ότι το πτυ-
 χίο Β.Εδ που κατείχε δεν δικαιολογούσε την παραχώρηση δύο μο-
 νάδων αλλά μόνο μίας.
- 25 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε τέτοια εξουσία αναθεώ-
 ρησης εφόσον ο αιτητής είχε υποβάλει ένσταση.
- 30 3. Σύμφωνα με τη νομολογία, η ερμηνεία και η εφαρμογή των Σχεδίων
 Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και το Δικα-
 στήριο κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας δεν
 επεμβαίνει, ούτε υποκαθιστά την ερμηνεία που δόθηκε από το αρμό-
 διο όργανο στα Σχέδια Υπηρεσίας με τη δική του, αν αυτή ήταν εύ-
 λογα επιτρεπτή.
- 35 Η Επιτροπή, στην υπό κρίση περίπτωση, διενήργησε η ίδια έρευνα
 σχετικά με το επίδικο προσόν του αιτητή και παρέθεσε τα στοιχεία
 στα οποία στήριξε την κρίση της. Η Επιτροπή αποφάσισε την πα-
 ραχώρηση μιας μονάδας για τον τίτλο που κατείχε ο αιτητής.
- 40 Το ζήτημα του αριθμού των μονάδων για πρόσθετο προσόν ανάγε-
 ται στη διακριτική εξουσία των αρμοδίων επί του θέματος οργάνων,
 της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής Εκπαιδευτικής
 Υπηρεσίας, τα οποία είναι επιφορτισμένα με το έργο της αξιολόγη-
 σης των προσόντων των υποψηφίων.

Εφόσον στην υπό κρίση περίπτωση η Επιτροπή, ως το αρμόδιο όργανο, διενήργησε τη δική της έρευνα αναφορικά με το επίδικο πρόσόν και δεν επισφράγισε απλώς τις απόψεις του Υπουργείου Παιδείας επί του θέματος, δεν παρέχεται πεδίο για επέμβαση του Δικαστηρίου τούτου.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Papanicolaou (No.1) v. Republic (1968) 3 C.L.R. 225, 10

Sevastides v. Republic (1968) 3 C.L.R. 309,

Vassiliou and Others v. Republic (1969) 3 C.L.R. 417,

15

Χαραλαμπίδης v. E.E.Y. (1991) 4 A.A.Δ. 2116,

Χαραλαμπίδης v. E.E.Y. κ.ά. (1991) 4 A.A.Δ. 2514,

Ιατρός v. E.E.Y (1991) 4 A.A.Δ. 3142,

20

Petsas v. Republic 3 R.S.C.C. 60,

Αργυρίδης v. Δημοκρατίας (1989) 3 A.A.Δ. 380,

25

Δημοκρατία v. Κύπρη (1989) 3 A.A.Δ. 2600,

Μιλτιάδους κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 A.A.Δ. 1318,

Δημοκρατία v. Πιτσιλλίδη (1990) 3 A.A.Δ. 1835.

30

Προσφυγή.

Προσφυγή ενάντιον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης και εναντίον του αριθμού των μονάδων που παραχωρήθηκαν στον αιτητή για τα πρόσθετα προσόντα του.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή. 40

E. Λοιζίδου, Διηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο τις πιο κάτω θεραπείες:

- 5 “1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής του καθ’ ου η αίτηση Νο.2 να παραχωρήσει κατ’ άνιση μεταχείριση στον αιτητή δύο μονάδες για τα πρόσθετα προσόντα του είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.
- 10 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να παραχωρήσει στον αιτητή μία μονάδα για τα πρόσθετα προσόντα του και/ή η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να μη συμπεριλάβει τον αιτητή στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης και στη συνέχεια να μη τον καλέσει σε προφορική συνέντευξη, είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα κάθε δε πράξη που επακολούθησε εκ μέρους της Ε.Ε.Υ. θα πρέπει να συνακρωθεί και/ή να κριθεί επίσης άκυρη.
- 15 3. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να προάξει τους 1. Σταύρο Μαρίνο, 2. Γεώργιο Παπαονοσιφόρου, 3. Δημήτριο Χαραλάμπους, 4. Ανδρούλλα Παπαφιλίππου, 5. Κυριάκο Κυπριανού, 6. Ιωάννη Καραγιάννη και 7. Διονύσιο Μαυρονικόλα στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί και/ή στη θέση του αιτητή είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.”
- 20
25

30 Στις 2/5/1991 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας διαβίβασε την έγκρισή του στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για πλήρωση 48 θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, που ήταν θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής. Οι θέσεις προκηρύχθηκαν και δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. (Βλέπε Παραρτήματα “Α” και “Β” στην ένσταση).

35 Σύμφωνα με το άρθρο 35B(1) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1991, διαβιβάστηκε από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας προς το Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, σαν Πρόεδρο της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής, κατάλογος των υποψηφίων μαζί με τους φακέλους των υπηρεσιακών εκθέσεων και αντίγραφο του Σχεδίου Υπηρεσίας (Παράρτημα “Γ”).

40

Στις 7/6/1991 ο Γενικός Επιθεωρητής διαβίβασε προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την έκθεση της Συμβουλευτικής μα-

ζί με τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήνονταν για προαγωγή, στον οποίο περιλαμβάνετο τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Όπως αναφέρθηκε στην έκθεσή της η Συμβουλευτική Επιτροπή αποτίμησε το πρόσθετο προσόν των κατόχων τίτλων B.Ed. με τρεις μονάδες.

5

Ο αιτητής ήταν κάτοχος τίτλου B.Ed. του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας, τον οποίο απέκτησε μετά από παρακολούθηση ειδικών προγραμμάτων στο Frederick Polytechnic στην Κύπρο. Για το δίπλωμά του αυτό ο αιτητής πιστώθηκε με δύο μονάδες. Όπως ανέφερε η Συμβουλευτική Επιτροπή στην έκθεσή της,

10

“... το πρόσθετο προσόν των υποψηφίων Χατζητοφής Ζήσιμου και Λοϊζίδου Πόπης δεν είναι πρώτος πανεπιστημιακός τίτλος που αναγνωρίζεται από το Υπουργείο Παιδείας και για το οποίο θα μπορούσε να δοθούν οι τρεις μονάδες που δίνονται συνήθως σε άτομα με αναγνωρισμένο πρώτο πανεπιστημιακό πτυχίο. Το πρόσθετο αυτό προσόν στα παιδαγωγικά που αποκτήθηκε ύστερα από παρακολούθηση ειδικών προγραμμάτων στο “Frederick Polytechnic University” δεν έχει αναγνωριστεί μέχρι σήμερα από το Υπουργείο Παιδείας ως πανεπιστημιακό πτυχίο και δεν έχει τύχει εκπαιδευτικής αξιολόγησης-πιστοποίησης με βάση το νόμο 1/87. (Δες έγγραφο του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς Γενική Εισαγγελία ημερ. 23/10/90, φακ. Υ.Π. 373/68/2Α σελ. 89-87). Με βάση τη γνωμάτευση του Ανώτερου Δικηγόρου της Δημοκρατίας κ. Ν. Χαραλάμπους της 15/07/89 προς τον Πρόεδρο της Ε.Ε.Υ. (Φακ. Γεν. Εισ. 46Α/67/VII), αποφασίζεται κατά πλειοψηφία να δοθούν δύο μονάδες στους υποψηφίους αυτούς για το πρόσθετο προσόν που έχουν.”

15

20

25

30

Στη συνεδρίαση της με ημερομηνία 26/6/1991 (βλέπε Παράρτημα “Δ”) η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, αφού μελέτησε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, ανέφερε τα ακόλουθα σχετικά με τις μονάδες που δόθηκαν για το πρόσθετο προσόν του αιτητή:

35

“Η Συμβουλευτική Επιτροπή, με διαφωνία του Προέδρου της κου. Α. Καραγιώργη, παραχώρησε στον κ. Ζήσιμο Χατζητοφής και στην κα. Πόπη Λοϊζίδου δυο μονάδες για τον τίτλο B.Ed. του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας, που αποκτήθηκε ύστερα από παρακολούθηση μαθημάτων στο Frederick Polytechnic.

40

Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση του Γενικού Εισαγγελέα με αρ. 46(A)/67/VII και ημερ. 15/7/89, τις απόψεις του Υπουργείου Παιδείας σχετικά με

5 το εν λόγω πτυχίο (βλ. επιστολή Διευθυντή Ανώτερης & Ανώτατης Εκπαίδευσης με αρ. 422/68/28 και ημερ. 10/5/89), καθώς και τις προηγούμενες της αποφάσεις πάνω στο εν λόγω θέμα (βλ. 10 πρακτικά 14/7/90, 11/2/91 και 10/6/91) και αφού εξετάσε όλα τα στοιχεία που οι ενδιαφερόμενοι έχουν προσκομίσει σχετικά με τη διάρκεια των σπουδών, τα θέματα που διδάσκονται, το περιεχόμενο του τίτλου και τον τρόπο απόκτησής του, κρίνει ότι το εν λόγω πτυχίο Β.Εδ. δε δικαιολογεί την παραχώρηση δυο μονάδων και αποφασίζει να παραχωρήσει στους υποψηφίους κο. Ζήσιμο Χατζηητοφή και κα. Πόπη Λοϊζίδου μια μονάδα για πρόσθετα προσόντα. Ως εκ τούτου, το σύνολο των μονάδων του κου. Ζήσιμου Χατζηητοφή ανέρχεται σε 206.00 και της κας. Πόπης Λοϊζίδου σε 208.00 και η σειρά τους στον κατάλογο τροποποιείται ανάλογα."

15 Η Επιτροπή εξετάζοντας τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν, σύμφωνα με το εδάφιο (7) του άρθρου 35B του Νόμου, από μέρους των επηρεαζομένων, για αναθεώρηση του καταλόγου, απέρριψε με βάση την πιο πάνω απόφασή της, την ένσταση του αιτητή.

20 Η Επιτροπή στη συνέχεια κατάρτισε τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων στον οποίο περιλήφθηκε και ο αιτητής και αποφάσισε να καλέσει τους υποψηφίους του τελικού καταλόγου σε προσωπική συνέντευξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35B(9) του Νόμου.

25 Στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 4/7/1991 η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ο αριθμός 144 στον τελικό κατάλογο είχε 206.20 μονάδες, ενώ οι αριθμοί 145-163 είχαν 206.00 μονάδες. Σύμφωνα με την παράγραφο (β) του εδαφίου (5) του άρθρου 35B του Νόμου, στον κατάλογο των υποψηφίων πρέπει να περιλαμβάνεται τριπλάσιος αριθμός από τις υπάρχουσες κενές θέσεις και στην προκείμενη περίπτωση, εφόσον οι κενές θέσεις ήταν 48, ο αριθμός των υποψηφίων θα έπρεπε να ήταν 144. Ως εκ τούτου η Επιτροπή αποφάσισε τη διαγραφή από τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων με αριθμούς 145-163 και την ακύρωση των συνεντεύξεων που είχαν οριστεί γι' αυτούς. Ο αιτητής, ο οποίος μετά την αφαίρεση από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας της μίας μονάδας για το πρόσθετο προσόν του, είχε τον αριθμό 145 και 206 μονάδες, διαγράφηκε επίσης από τον κατάλογο.

40 Οι συνεντεύξεις των υποψηφίων έγιναν στις 28/6/1991, 3/7/1991, 4/7/1991, 8/7/1991 και 9/7/1991. Στις 12/7/1991 (βλέπε Παράρτημα "1Α"), η Επιτροπή αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης σε 48 υποψηφίους.

φίους που συγκέντρωναν τις περισσότερες μονάδες, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη στην παρούσα προσφυγή.

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ήγειρε προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενη ότι τα αιτήματα θεραπείας με αριθμό 1 και 2 στην αίτηση κατέστησαν ανέφικτα για το λόγο ότι αφορούσαν αποφάσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής, οι οποίες έχασαν την αυτοτέλειά τους μετά την έκδοση από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας της τελικής πράξης στις 12/7/1991. 5 10

Η προδικαστική ένσταση γίνεται αποδεχτή. Τα αιτήματα θεραπείας 1 και 2 αφορούσαν ενδιάμεσες πράξεις οι οποίες μετά την έκδοση από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας των τελικών πράξεων προαγωγής έχασαν την αυτοτέλεια και εκτελεστότητά τους και συγχωνεύθηκαν στην τελική πράξη, η οποία είναι και η μόνη εκτελεστή. Με την προσβολή όμως από τον αιτητή μέσω του αιτήματος θεραπείας αρ. 3, της τελικής πράξης, προσβάλλονται παραδεχτά και όλοι οι λόγοι που ανάγονται στις μερικότερες, συγχωνευθείσες πράξεις των οποίων τυχόν ελαττωματικότητα, παρανομία ή ακυρότητα επιφέρει και ακυρότητα της τελικής πράξης. [Βλέπε σχετικά, *Papanicolaou (No.1) v. R.* (1968) 3 C.L.R. 225, *Sevastides v. R.* (1968) 3 C.L.R. 309, *Vassiliou & Others v. R.* (1969) 3 C.L.R. 417, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) σελ. 244, Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Β Έκδοση, σελ. 157]. 15 20 25

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να μειώσει κατά μία τις μονάδες που έδωσε η Συμβουλευτική Επιτροπή για το πρόσθετο προσόν του αιτητή, ήταν παράνομη για το λόγο ότι με βάση το άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου, η μόνη αρμόδια για αποτίμηση των μονάδων των υποψηφίων είναι η Συμβουλευτική και όχι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. 30

Αναφορικά με την εξουσία της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να αποφασίζει επί των ενστάσεων των επηρεαζόμενων εκπαιδευτικών για αναθεώρηση του καταλόγου, σχετικά είναι τα εδάφια (6), (7) και (8) του άρθρου 35B του Νόμου, τα οποία προνοούν τα ακόλουθα: 35

“(6) Οι εκθέσεις μαζί με τους καταλόγους που καταρτίζονται σύμφωνα με τα εδάφια (3) και (4) αποστέλλονται στην Επιτροπή και αντίγραφά τους αναρτούνται στο Υπουργείο Παιδείας. 40

(7) Κάθε επηρεαζόμενος εκπαιδευτικός λειτουργός μπορεί να ζητήσει την αναθεώρηση του καταλόγου που τον αφορά με γραπτή ένστασή του η οποία υποβάλλεται στην Επιτροπή μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών από την ημέρα της ανάρτησης του καταλόγου.

5

(8) Η Επιτροπή, εξετάζει και αποφασίζει πάνω στις ενστάσεις το ταχύτερο δυνατό και στη συνέχεια καταρτίζει τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων.”

10

Από το πιο πάνω άρθρο του Νόμου προκύπτει ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας δεν έχει αυτοδίκαιη εξουσία για αποτίμηση των μονάδων των εκπαιδευτικών και πως τέτοια εξουσία παρέχεται κατ' αρχάς μόνον στη Συμβουλευτική Επιτροπή. Η εξουσία της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για αναθεώρηση της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής προκύπτει αφότου ο επηρεαζόμενος εκπαιδευτικός υποβάλει γραπτή ένσταση προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για τη σειρά του στον κατάλογο. (Βλέπε σχετικά, *Χαράλαμπος Χαράλαμπίδης ν. Ε.Ε.Υ.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2116, *Χαράλαμπος Χαράλαμπίδης ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2514, *Λουκάς Ιατρός ν. Ε.Ε.Υ.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3142).

15

20

Στην κρινόμενη υπόθεση ο αιτητής υπέβαλε ένσταση. Η Ε.Ε.Υ. όχι μόνο δεν αποδέχτηκε την ένστασή του, αλλά αποφάσισε ότι το πτυχίο Β.Εδ. που κατείχε δεν δικαιολογούσε την παραχώρηση δύο μονάδων αλλά μόνο μίας.

25

Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε εξουσία αναθεώρησης της απόφασης της Συμβουλευτικής, εφόσον ο αιτητής είχε υποβάλει ένσταση. Εκείνο που απομένει να εξεταστεί είναι το εύλογο ή μη της εν λόγω απόφασης.

30

Η δικαιόλογος των καθ'ων η αίτηση πρόβαλε τον ισχυρισμό πως η παρούσα υπόθεση θα πρέπει να διαφοροποιηθεί όσον αφορά τα γεγονότα από άλλες υποθέσεις, όπου το Ανώτατο Δικαστήριο είχε αποδεχτεί τις προσφυγές των αιτητών - κατόχων τίτλων Β.Εδ. του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας που αποκτήθηκαν κατόπιν φοίτησης στο Frederick Polytechnic, για το λόγο ότι η έρευνα του αρμόδιου οργάνου είχε επικεντρωθεί στο κατά πόσον το ίδρυμα που εξέδωσε τον τίτλο ήταν αναγνωρισμένο από το Υπουργείο Παιδείας, ενώ στην υπό εξέταση υπόθεση η Επιτροπή αποφάσισε την παραχώρηση μίας μονάδας για τον εν λόγω τίτλο, αφού διενήργησε η ίδια έρευνα σχετικά με τη διάρκεια των σπουδών, τα θέματα τα οποία διδάσκονταν, το περιεχόμενο του τίτλου και λοιπά.

40

Σύμφωνα με τη νομολογία, η ερμηνεία και η εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και το Δικαστήριο κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας δεν επεμβαίνει ούτε υποκαθιστά την ερμηνεία που δόθηκε από το αρμόδιο όργανο στα Σχέδια Υπηρεσίας με τη δική του, αν αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή. (Βλέπε *Petsas v. R.* 3 R.S.C.C. 60, *Ρένος Αγγυρίδης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 380, *Δημοκρατία ν. Θεοφανώς Κυπρή* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2600, *Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, και *Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1835.)

5

10

Η Επιτροπή, στην υπό κρίση περίπτωση, διενήργησε η ίδια έρευνα σχετικά με το επίδικο προσόν του αιτητή και παρέθεσε τα στοιχεία στα οποία στήριξε την κρίση της. Η Επιτροπή αποφάσισε την παραχώρηση μίας μονάδας για τον τίτλο που κατείχε ο αιτητής.

15

Το ζήτημα του αριθμού των μονάδων για πρόσθετο προσόν ανάγεται, κατά την άποψή μου, στη διακριτική εξουσία των αρμοδίων επί του θέματος οργάνων, της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, τα οποία είναι επιφορτισμένα με το έργο της αξιολόγησης των προσόντων των υποψηφίων. (Βλέπε σχετικά, *Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης ν. Ε.Ε.Υ. κ.ά.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2514.)

20

Εφόσον στην υπό κρίση περίπτωση η Επιτροπή, ως το αρμόδιο όργανο, διενήργησε τη δική της έρευνα αναφορικά με το επίδικο προσόν και δεν επισφράγισε απλώς τις απόψεις του Υπουργείου Παιδείας επί του θέματος, δεν παρέχεται πεδίο για επέμβαση του Δικαστηρίου τούτου.

25

30

Ως εκ τούτου το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να υποκαταστήσει την κρίση του αρμόδιου οργάνου με τη δική του όσον αφορά τον αριθμό των μονάδων που έπρεπε να παραχωρηθούν για το πρόσθετο προσόν του αιτητή.

35

Ενόψει των πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διάταγμα ως προς τα έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται.